

Duhovno čiščenje v indijanskem Plemenu miru

Avgusta letos je zavod Harmonija iz Medvod organiziral tradicionalni enotedenski indijanski poletni tabor na Suši pod Blegošem. Poleg štirideset slovenskih »Indijancev« smo imeli v gosteh tudi »tapravega« Indijanca Mansona Richarda iz plemena Navajo iz Arizone. Manson je vodil indijansko savno, hkrati pa nas učil indijanskih obredov, plesov, različnih veščin ter predvsem duhovnih modrosti, ki jih je spoznaval v svoji mladosti od starega očeta – plemenskega vrača. Bogat program nam je udeležencem omogočil intenzivno delo na sebi, spoznavanje in sprejemanje sebe, čiščenje svojih predsodkov in vzorcev ter zdravljenje in duhovno rast.

Ob prihodu smo se seznanili z življenjem v plemenu in razdelitvijo vlog. Nagovoril nas je plemenski poglavar - Krilati zmaj, poglavar mehkega srca (Mojmir Debeljak, soustanovitelj in direktor zavoda Harmonija). Indijanci so živeli duhovno življenje in tudi najbolj preprosta vsakdanja opravila so bila duhovni obredi – od jahanja konj, lova, do kuhanja in vzgoje otrok. Vse je imelo duhovni namen. Indijanci so spoštovali naravo in živeli v sožitju z njo. Živali in rastline so bili njihovi sorodniki, ki so jih spoštovali in jim bili hvaležni za njihove darove. Veliki Duh jih je pri njihovem vsakdanjem delu vodil in jih varoval, pa čeprav so pogosto morali skozi težke preizkušnje.

Posedli smo se v krog in pokadili pipo miru, napolnjeno z mešanico tobaka in žajblja. Pri tem obredu vsak sedemkrat pihne dim (dima se ne inhalira): v smeri matere Zemlje, v smeri vesolja, na vse štiri strani neba in še v svojo dlan in si z dimom poboža in s tem očisti auro okoli glave in telesa. Zatem se pipa na dlani obrne v smeri urinega kazalca in se poda naprej sosedu na levi strani. Vsi obredi pri Indijancih potekajo v krogu in v smeri urinega kazalca. Z obredom pipe miru se prikličejo dobri duhovi (angeli), ki nas varujejo in vodijo na naši duhovni poti.

Prvi dan smo vsi novinci prejeli indijansko ime, ki ponazarja značaj pa tudi življenjsko (učno) nalogo osebe, npr. Rdeči dim, Mogočni medved, Sončni cvet, Večna ljubezen. Ime v posebnem obredu podeli plemenski vrač s pomočjo plemenskega vidca, ki v povezavi z Velikim Duhom preveri oziroma izbere primerno ime. Izbral sem si ime Radovedna žaba, ki ponazarja harmonijo med igrivostjo in modrostjo. In res me je to ime cel čas vodilo in me učilo spoznavati modrost, povezano s pravo mero igrivosti. Nič na tem svetu ne sme biti preveč resno, saj sicer postane neumno, hkrati pa nobeno stvar ne smemo jemati preveč lahkotno, saj ima vse svoj namen in nosi svoje sporočilo.

Razen novincev je bila večina oblečena v doma narejene indijanske obleke iz usnja in platna, okrašene s perjem, kamenjem in drugimi okraski in obeski. Spali smo v velikih indijanskih šotorih – tipijih. Vsak je po svoje začutil povezavo z materjo naravo. Večkrat smo hodili bos. Za zgled nam je bil Igor Drandič Raman iz Bal blizu Pule, ki je velik del svojega življenja preživel bos in brez denarja in imetja prepotoval skoraj ves svet. Med drugim je bil bos tudi na Triglavu. Igor se poleg zdravljenja z zvokom in plesom, komunikacije z naravo, Tai chija in drugih ezoteričnih znanj ukvarja tudi s fotografijo in

je izdelal čudovite angelske karte, ki so nas spremljale cel teden in pri katerih smo pogosto iskali navdih.

Ob sedmih zjutraj smo začeli dan z meditacijo in uglasitvijo na temo dneva. Sledila je telovadba, šamanske vaje za zbiranje energije in vaje iz joge. Cel teden smo jedli domiselno in okusno pripravljeno vegetarijansko hrano. Pred vsakim obrokom je bila krajša meditacija z blagoslovom hrane. Pili smo vodo, čaj in sokove. Čez dan so potekale razne delavnice in obredi:

- indijanska znojilnica (savna), ki jo je vodil Indijanec Manson (njegovo indijansko ime je Tisti, ki lahko misli nazaj),
- kratek tečaj preživetja v naravi, ki ga je vodil Klemen Stare - Živc,
- predavanje o lokostrelstvu, izdelovanje lokov in seveda tudi streljanje z lokom,
- predavanje o pomenu konj in odnosu Indijancev do konj ter seveda jahanje,
- izdelovanje okraskov in nakita iz gline in usnja,
- šamanski ples, ki sta ga vodila Igor Drandič Raman in Jasna Taucer,
- obred prekinitve vezi s predniki, ki ga je vodila Božajoča dlan - Irena Lovše, plemenski videc in soustanoviteljica zavoda Harmonija,
- predavanje o indijanskem tkanju, izdelava lovilcev sanj in poslikava telesa,
- izlet v naravo z indijanskimi igrami,
- svetlobni dih – proces čiščenja čustev - je vodila Fani Okič,
- obred indijanskega zdravnega kroga je vodil Igor Koprivnik – Beagle,
- ter vrhunec celega tedna: hoja po žerjavici, ki jo je vodil plemenski vrač Rdeči dim - Jernej Hafner.

Zvečer smo se ob tabornem ognju pogovarjali, peli in plesali indijanske in tudi malo manj indijanske pesmi in plesne ob spremljavi bobnov in kitare. Igrali smo se razne igre, se zabavali in iz srca smejali. En večer nas je zabaval Andrej Šifrer, drugi večer pa Alberto Gregorič, po rodu Slovenec, ki je mnogo let v Argentini preživel med potomci Inkov. Predaval nam je tudi astronom Robert Terčelj in smo dolgo v noč opazovali zvezde.

Prvi velik izziv je bila zame indijanska znojilnica. Indijanec Manson jo je s pomočniki naredil iz leskovih vej, jih skrbno oblikoval in povezal v obliki polkrogle premera poltretjega metra in višine nekaj več kot enega metra. Tako oblikovana znojilnica je bila prekrita z dekami. Na sredini je bila v zemljo skopana luknja za vroče kamenje (Indijanci jih imenujejo kamnito ljudstvo), ki se je kake dve uri pred obredom ogrevalo do rdečega žarenja v močnem ognju. Obred je sestavljen iz štirih krogov – štirih molitev, ki ustrezajo posameznim stranem neba. Ob vsakem krogu se skupina (15-20 ljudi v tako majhnem prostoru) skupaj z vodjo v krogu okoli luknje posede na tla, vzdrževalec ognja z vilami prinese žareče kamne v luknjo, vrata se zapro in v čisti temi, s skromnimi zalogami kisika in v hudi vročini, ko vodja obreda poliva žareče kamenje z vodo, ki takoj izpareva, se začne obred čiščenja in molitve.

Prvi krog je namenjen molitvi za naravo – sorodnike: živali, rastline in kamenje. Drugi krog je namenjen molitvi za človeške sorodnike. Tretji krog molimo za vse šibke, bolne, zavedene in tiste, ki niso našli duhovno pot. Četrty krog molimo zase. Pred tretjim krogom smo tudi pokadili pipo miru. Po vsakem krogu zapustimo znojilnico in si oddahnemo na svežem zraku. Cel čas obreda, ki traja tri do štiri ure, pa lahko piješ svežo vodo. Večino časa preživiš v neznosni vročini, kjer je tudi dihanje mučno, prepoten in prepuščen sam sebi in svoji molitvi.

Ko sem šel prvič na obred indijanske znojilnice mi je bilo zelo naporno, a sem se na koncu prekrasno počutil. Naredil sem nekaj dni premora in proti koncu tedna sem se »okorajžil« in šel še na dva obreda. Vsakič sem ga doživel malo drugače in vsakič sem se po obredu počutil bolj svežega, čistejšega in lažjega, z veliko hvaležnostjo Velikemu Duhu za to izkušnjo.

Zaključek tedna je bila hoja po žerjavici. Razen zajtrka, cel dan nismo nič jedli. Pozno popoldne smo obred začeli s polurno meditacijo in zdravljenjem z zvokom. Sledil je šamanski ples za dodatno čiščenje čustev. Zatem smo v krogu (bilo nas je okoli petdeset) zažgali vsak svojo baklo in vsi naenkrat prižgali pripravljeno grmado lesa (dolgo kake 3 metre, široko dober meter in visoko skoraj 2 metra). Grmada je gorela nekaj več kot dve uri in ta čas smo meditirali in počivali okoli ognja. Okoli polnoči je bila pripravljena preproga iz žerjavice. Stisnilo me je v grlu. Ali bom sposoben prepustiti se duhu ognja in brez opeklin hoditi bos po žerjavici?

V ritmu bobnov smo začeli peti in bos plesati okoli žerjavice. Prvi je preko žerjavice stopil vrač. Takoj za tem so začeli hoditi po žerjavici tudi ostali, tako da je bila pred žerjavico velika gneča. Skušal sem se skoncentrirati in moliti, saj sem še vedno okleval, a me je množica kar odrinila. To me je malo užalilo in ujezilo, pa sem se prepustil, pogledal v nebo in stopil na žerjavico. Do vrača, ki je vsakogar pričakal na drugem koncu, je bilo kake tri metre žerjavice, kar pomeni, da sem naredil šest ali sedem korakov. A glej, toplote sploh nisem čutil. Kot bi hodil po popolnoma ohlajeni žerjavici. Čutil sem samo obliko žerjavice, toplote pa nobene. Tega takrat nisem razumel, vendar me ni motilo, bil sem navdušen in neizmerno hvaležen.

Ko me je vrač prizemljal, sem želel seveda ponoviti ta podvig. Skupinska energija je naraščala, vsi smo plesali in prepevali v ritmu. V roku desetih ali petnajstih minut sem prehodil in preplesal žerjavico okoli 10 krat. Nihče ni bil opečen. Nekateri so imeli na določenih akupunkturh točkah manjše mehurje, kar pomeni preboj določenih blokad na ustreznih meridianih. Naslednje jutro smo z meditacijo še dodatno izčistili meridiane, ki jih je načela žerjavica, in zopet smo doživljali izčiščevanje svoje podzavesti.

V tednu dni sem doživel veliko novega in lepega in sem se po koncu tabora počutil dvajset let mlajšega. Večkrat sem doživel čiščenje svoji zavrtih in prikritih čustev in sem se jokal kot že dolgo ne. Pri tem mi je zares veliko pomenila pomoč ostalih udeležencev tabora, ki so me spodbujali in me podpirali v težkih trenutkih. Hvala Mansonu, hvala

Harmoniji, hvala vsem udeležencem tabora in hvala Velikemu Duhu za to nepozabno in čudovito izkušnjo. HOKA-HEJ!

Obred pipe miru se izvaja v tišini in tudi bobni mirujejo

Jutranja meditacija; v ozadju na sredini ind

Indijanec Manson na vrancu

Tudi streljanje z lokom je za Indijance obred

Ob

Ples orla

Totem indijanskega Plemena miru